
THE SILENCE
BEFORE THE BANG
Action without noise.
Ferdinando

WALL STREET: DE STILTE VOOR DE KNAL

GILLETTE FROM WALL STREET · 08

Elk begin wekt enthousiasme. Het onbekende komt niet naar ons toe; wij zijn het die ernaartoe gaan. Het is een prachtig gevoel. Adrenaline, dopamine en hun hele familie stuwen ons moeiteloos en vol overtuiging vooruit. Er blijven kleine, intieme momenten over, allemaal geboren uit hetzelfde doel. Ze volgen geen trend, geen patroon, geen format. Ze scheppen er een.

Dan komt de verwachting van resultaten. Die volgt vanzelf uit het handelen. Opoffering, inspanning en geïnvesteerde tijd lijken altijd iets terug te vragen. Soms kondigt de uitkomst zich aan met lawaai: die ruimte waar de dingen een zichtbaar effect hebben gehad. Andere keren komt ze in stilte: die ruimte waar de dingen evengoed een effect hebben gehad, maar zonder dat we het merken. Ze lijken misschien gelijk, maar dat zijn ze niet.

Lawaai brengt stemmen voort, kritiek, woorden, sociale signalen, verklaringen en uitingen. Stilte brengt dezelfde bewegingen voort, alleen ver van onze ogen. Toch is de gemeenschappelijke grond tussen die twee werelden vaak maar één ding: geld. Het verschijnt in vele vormen. Een interview. Een advertentie. Een congres. Maar de meest concrete, de minst symbolische en de meest verbreide blijft de bankoverschrijving. Die kan zowel welzijn als onbehagen opwekken, al is het effect bijna altijd tijdelijk.

En daar zat ik, op een warme, vochtige avond in augustus, toen ik al had besloten naar bed te gaan. Wat deed ik in plaats daarvan? Ik sprong op, liep naar mijn bureau, klapte mijn computer open en

begon deze overpeinzing te schrijven. Maar waarom? Ik heb geen projecten, verwachtingen of ambities. Ik leef van wat al van mij is, en dat is genoeg. Ik verwacht niet dat mijn leven verandert, en ik dank God elke dag dat Hij de lichten aan laat op het toneel van mijn eigen bestaan.

Wat was er dan gebeurd? Ik had net de bezoekcijfers van mijn website bekeken. Er schuilt een zeker plezier in zien hoeveel mensen er langskwamen, uit welke landen ze kwamen en welke pagina's ze bekeken. En dat terwijl ik wist dat ik niet op een aankoop uit was, want ik had ervoor gekozen literatuur niet te verkopen, er geen geld aan te verdienen. De kinderen van Bezos deden dat werk al. Het is nooit het mijne geweest.

De afgelopen dagen had het web een daling van 80% gemeld. Een algehele ineenstorting. Geen gesprekken. Geen e-mails. Geen tekenen van buiten. Alleen de stilte bleef over. Een stilte die sprak en een ontploffing aankondigde. Aardbevingen hadden me die les geleerd. En de natuur vergist zich zelden. Maar ik maakte me geen zorgen. Ik was gewoon vol glimlachen en overpeinzingen, me bewust van wat me te wachten stond. Het was de stilte voor de knal.

Voor velen was het lawaai zonder handelen. Voor mij was het handelen zonder lawaai. Toen, bij het ochtendgloren, werd er op de deur geklopt. Het was geen koerier. Het was een brief. Verzegeld met rode lak. De afzender was eenvoudig: DYNAMIET. Maar ik stuurde hem terug naar de afzender. Ik hoopte alleen op de knal. Zo hoog mikte ik niet.

Ferdinando